

Til Folketingets Skatteudvalg
liza.christensen@ft.dk
Folketinget
Christiansborg,
DK – 1218 København K.

Vedrørende beslutningsforslag (B91): Forslag til folketingsbeslutning om en overgangsordning, der forhindrer dansk beskatning af visse personer bosiddende i Frankrig og Spanien.

I anledning af det af Niels Helveg Petersen (RV), Margrethe Vestager (RV) og Morten Østergaard (RV) fremsatte beslutningsforslag (B91) om: "Forslag til folketingsbeslutning om en overgangsordning, der forhindrer dansk beskatning af visse personer bosiddende i Frankrig og Spanien", skal vi herved gøre opmærksom på, at der er andre end de omtalte ca. 20 SAS-piloter, der er kommet i klemme ved opsigelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig. Vi skal i den forbindelse henvise til vore tidligere indsendte bemærkninger til udvalgsbehandlingen af lovforslag 2008/1 L 125 "Forslag til lov om ændring af lov om bemyndigelse til opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien", (bilagene: 2, 31 og 75), samt ministerens automatsvar herpå (bilagene: 25, 36 og 76) – idet vi dog vil citere et afsnit af vores mail af 13. april 2009:

Citat:

"For vort eget vedkommende købte vi hus i Frankrig i juli 2006, satte vor bolig i Danmark til salg den 7. august 2007, indgik købsaftale om denne den 18. september 2007 med henblik på overtagelse den 1. februar 2008 og flyttede til Frankrig den 31. januar 2008, den dag da Ingrid gik på pension. Og det meste af vort bohave var allerede flyttet til Frankrig, inden lovforslaget blev fremsat i Folketinget. Vi har altså i hele forløbet handlet i tillid til gældende regler, og vi havde på det tidspunkt, hvorfra de nye regler kom til at gælde den 28. november 2007 ingen mulighed for at afbryde flytningen, for vi havde ikke noget sted at bo i Danmark efter den 31. januar 2008."

Som det ses af ovenstående, er vi i allerhøjeste grad kommet uforskyldt i klemme

ved lovgivningen. Alt var arrangeret. Alle bånd til Danmark var opsagt inden lovforslaget blev fremsat første gang d.11. oktober 2007. Ingrid kunne ikke "være bekendt" over for de studerende, at forlade sin undervisningsstilling som lektor ved den sociale højskole midt i et semester. Vore aldre (66 og 69 år) gjorde os nok heller ikke så hurtige til at ændre vore planer. Det var (og er) umuligt at sælge ejendommen i Frankrig uden stort tab, vi havde ingen bolig i Danmark, vort bohave var i Frankrig og for Karsten ville det franske klima af helbredsmæssige grunde være betydeligt bedre end det danske, – og i tillid til at udvalgsformændenes ord stod til troende ("..... planlagt deres liv på en bestemt måde, ikke bliver fanget i, at vi opsiger dobbeltbeskatningsaftalerne.", ".....kan risikere at komme i klemme", ".....der har disponeret i forhold til at bosætte sig i de lande") besluttede vi altså at gennemføre flytningen.

Skatteministerens pressemeddelelse i juni 2007 havde vi ikke kendskab til, idet vi på daværende tidspunkt var i vort hus i Frankrig for at forberede flytningen ½ år senere. Som danske borgere mener vi også kun, at have pligt til at kende loven og ikke diverse ministres pressemeddelelser om deres planer. Desuden fremgik det heller ikke af pressemeddelelsen, at loven ville få virkning tilbage til tiden forud for lovens vedtagelse, nemlig allerede fra datoen for lovforslagets fremsættelse i Folketinget

For at illustrere den økonomiske klemme, som L125 har bragt os i, kunne man antage, at vi flyttede til Danmark og købte den ejendom tilbage, som vi solgte i september 2007, for samme pris som vi solgte den til. Da købet er sket efter d. 1/7-1998 vil ejendomsværdiskatten blive væsentligt højere. Desuden skulle vi enten sælge vor ejendom i Frankrig med et tab på 350.000-400.000 kr eller betale ejendomsværdiafgift til Danmark på vor franske ejendom. Vort rådighedsbeløb ville altså blive væsentlig mindre samtidig med at vi eventuelt ville have udgifter til en ejendom i Frankrig, som vi ikke ville være særlig interesseret i, når vi har bolig i Danmark og som vi, på grund af vor alder, ville få sværere og sværere at komme frem og tilbage til. Hvordan skatteministeren kan påstå, at vi ikke er blevet klemt, er svært for os at forstå.

Vi er ganske enkelt kommet i en situation, hvor vi på grund af vor begrænsede økonomiske formåen og vor alder nu ikke længere har mulighed for at komme ud af den fastlåste situation, som opsigelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomsten har bragt

os i. Vi er nu simpelthen blevet stavnsbundet til at skulle leve under forhold, hvor vort økonomiske råderum er blevet betydeligt forringet i forhold til, hvis vi var blevet boende i Danmark, og vi har nu ikke længere nogen mulighed for at komme ud af denne situation.

Vi mener, at følgende citater fra forslagsstillerne også omfatter vor situation:

"Forslagsstillerne finder, at en lille gruppe danskere, der havde indrettet sig i tillid til gældende regler, bliver urimeligt behandlet. De ændrede vilkår har gennemgribende virkninger for de berørte familier. "

"Forslagsstillerne, som stemte for bemyndigelsen til skatteministeren, føler sig forpligtet til at forsøge at rette op på sagens skæve gang, således at »ingen kommer i klemme«. Det var ikke et sådant resultat, forslagsstillerne og Folketingets partier forestillede sig, hvilket tydeligt fremgår af førstebehandlingen den 30. november 2007."

"Skatteministeren har efterfølgende ikke været villig til at foretage sig noget i sagen."

"Forslagsstillerne appellerer til Folketingets partier om at leve op til deres egne ord fra førstebehandlingen af lovforslag L 13 den 30. november 2007 og vedtage dette beslutningsforslag."

Vi skal derfor anmode skatteudvalget om at finde frem til en løsning, som kan afhjælpe vores situation, således at skatteordførerne derved lever op til deres løfter fra førstebehandlingen af lovforslaget om, at de ville sørge for, at ingen, som allerede boede i Frankrig eller Spanien, eller som var ved at rykke teltpælene op, ville komme i klemme.

Med venlig hilsen

Ingrid og Karsten Rosendal

2, carrer de la Blanquera
F-66320 Rodes

Rosendal@neuf.fr